

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTRZ 0021560 21

Sarajevo, 19.01.2022.godine

SUDU BOSNE I HERCEGOVINE

- Sudiji za prethodno saslušanje -

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka i), u vezi člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, p o d i ž e m

O P T U Ž N I C U

Protiv:

Dane Bajića, [REDACTED] rođen 15.06.1936. godine

u mjestu Gata, općina Bihać, [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■ Mijodrag Knežević, ■

rođen

18.07.1955.godine u Beogradu, ■
■
■
■
■

Što su:

U vremenskom periodu od 27. do 30.07.1992.godine ili približno tog datuma, a u okviru širokog i sistematičnog napada vojske i milicije Srpske Republike Bosne i Hercegovine, a potom Republike Srpske, usmjerenog protiv civilnog nesrpskog stanovništva općine Prijedor, i to grada Prijedor i okolnih sela Rizvanovići, Hambarine, Zecovi, Čarakovo, Rakovčani, Bišćani, Sredice, Briševi, Kozarac, Kozaruša, Ljubija, Ravska, te drugih naselja koja se na toj općini naslanjaju na navedena naselja na području općine Prijedor, a koji širok i sistematičan napad se odvijao u periodu od aprila do septembra 1992.godine na području općine Prijedor, znajući za takav napad i da njegove radnje čine dio tog napada, **Dane Bajić u svojstvu komandira Stanice civilne policije Ljubija i člana Kriznog štaba Ljubija te Mijodrag Knežević „Zemunac“ kao pripadnik vojno policijskih snaga Republike Srpske koje su u to vrijeme djelovane na području općine Prijedor zajedno sa ■
■
■
■
■
■
■
■
■**

svjesno i značajno doprinoseći udruženom zločinačkom poduhvatu civilnih i vojnih vlasti opštine Prijedor kojem su i sami pripadali, sa namjerom izvršenja zajedničkog cilja progona osoba bošnjačke i hrvatske nacionalnosti na diskriminacionom osnovu po nacionalnoj, vjerskoj i političkoj pripadnosti i orijentaciji, zajedno su učestvovali u nezakonitom lišavanju slobode preko 120 civila nesrpske nacionalnosti, koji su bježali od progona vojske i policije Republike Srpske iz navedenih sela na području općine Prijedor sa namjerom da izbjegnu zatvaranje u logore, mučenja, ubistva i druge posljedice progona po svoju osobnu sigurnosti, te tjelesni i duševni integritet i dostojanstvo, a koji civili su se kretali šumama pokušavajući tako da se domognu slobodne teritorije na području opštine Bihać, i tako izbjegnu mučenje, premlaćivanje, ubistva i druge posljedice progona, izgubili orijentaciju i tako došli do sela Miska glava, te su u zaseoku Praštalo u selu Miska Glava, nezakonito lišeni slobode, a kasnije su nezakonito zatvoreni i mučeni, i to prvo u Mjesnoj zajednici Domu Miska Glava, a potom i na stadionu Nogometnog kluba Rudar u Ljubiji gdje je bila smještena komanda vojne policije, da bi nakon što su zarobljeni i mučeni, oko petnaest maloljetnih civila bošnjačke nacionalnosti je zadržano na stadionu gdje su mučeni, a potom su organizovanim prijevozom od FK „Rudar“ Ljubija preveženi do logora Trnopolje, a ostalih najmanje 100 civila su sa stadiona FK „Rudar“ Ljubija odvedeni do lokaliteta Kipe-Redak, gdje su i pobijeni, a nakon likvidacije ovih civila njihova tijela su skrivena u masovne grobnice Redak I i Redak II u cilju prikrivanja zločina, a tijela jednog broja ubijenih civila koji su ubijeni u zaseoku Panići nakon što su izvedeni iz Doma Miska Glava, pronađeni su tek 2016.godine.

pa su tako:

1. Dane Bajić

Dane Bajić kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija, koja je organizirana u okviru Stanice javne bezbjednosti Prijedor, a koja je djelovala kao dio milicije MUP-a Srpske Republike BIH, a potom Republike Srpske zajedno sa

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

u okviru širokog i sistematičnog napada koji je bio usmjeren protiv civilnog bošnjačkog i hrvatskog stanovništva opštine Prijedor, u vremenskom periodu od 27. do 30.07.1992. godine, znajući za takav napad i da njegove radnje čine dio takvog napada učestvovao u progonu civila nesrpske nacionalnosti sa područja opštine Prijedor koji su bježeći od progona vojske i policije Republike Srpske iz sela Rizvanovići, Rakovčani, Zecovi, Čarakovo, Hambarine, Bišćani, kao i iz drugih mesta sa područja opštine Prijedor koji su bježeći od tog progona, kroz šume se pokušali domoći slobodne teritorije te su zalutali do sela Miska Glava-zaseoka Praštalo, gdje su ih vojnici i policajci- njegovi podređeni po prethodnom dogовору, prvo nezakonito lišili slobode na području sela Miska glava i to u zaseoku Praštalo- njih oko 120, a potom organizovano prevezli do Doma Miska Glava, te ih u tom Domu mučili i zlostavljali pri čemu su civili trpili psihičke i fizičke bolove a jedan civil je ubijen dok je 11 civila prisilno odvedeno prema selu Panići gdje su ubijeni i njihova tijela skrivena u masovnoj grobnici koja je otkrivena 2016.godine, a nakon toga prevezeni na stadion

Nogometnog kluba Rudar u Ljubiji, gdje su podvrgnuti sistematičnom mučenju i zlostavljanju, udaranjem po raznim dijelovima tijela šakama, nogama, puškama i drugim predmetima uslijed čega su trpili psihičke i fizičke bolove, a nakon toga organizovano prevezeni do lokaliteta Kipe-Redak, i na toj lokaciji ubijeni streljanjem od strane pripadnika vojske i vojne i civilne policije, te organizovali ukop tijela ubijenih u masovne grobnice Redak 1 i Redak 2, a da on kao osoba odgovorna za sigurnost lica i imovine na području Ljubije i neposredno nadređeno lice policajcima pripadnicima Stanice milicije Ljubije koji su učestvovali u navedenim radnjama nije ništa učinio da spriječi ta nezakonita lišenja slobode, zatvaranje, mučenje i ubijanje oko 120 civila bošnjačke nacionalnosti nego je kao komandir Stanice policije i član Kriznog štaba Ljubija, učestvovao u planiranju, organizaciji i naređivao te podsticao i pomagao odnosno saglašavao se sa progonom civila kroz provođenje radnji nezakonitg lišenja slobode, zatvaranja, mučenja i ubijanja tih civila bošnjačke nacinalnosti stavljajući na raspolaganje za tu namjenu prevozna sredstva, pripadnike svoje stanice policije i druge policijske resurse, a bio je svjestan da uslijed tog i takvog postupanja njegovih podređenih može doći do izvršenja nezakonitih djela, i saglasio se sa tim i takvim posljedicama, pa je tako

1.1.*Nakon što je od strane pripadnika miskoglavске čete 6.bataljona 43.prijedorske brigade na području zaseoka Praštalo, naselja Miska Glava nezakonito lišeni slobode najmanje 116 civila muškaraca muslimanske nacionalnosti koji su se tu zatekli nakon progona nesrpskog stanovništva sa područja sela tzv.Brda na području općine Prijedor: Hambarine, Čarakovo, Zecovi, Rizvanovići, Rakovčani, Briševi i drugih koje su vršili vojno-policijske snage Republike Srpske, pri čemu je jedan od tih civila ubijen, saglasio se da ti civili budu od strane pripadnika ██████████ i drugih sprovedeni, na način da su vozilom te PS koje im je stavio na raspolaganje, kombijem marke „furgon“ do Doma Mjesne zajednice Miska Glava i tu nezakonito zatvoreni u nehumanim uvjetima*

1.2. Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija saglasio se da nezakonito zatvoreni civili u Domu Mjesne zajednice Miska Glava iz tačke 1., budu smješteni u nehumanim uvjetima jer su te prostorije bile skučene i nedostatne i neodgovarajuće za smještaj tolikog broja ljudi budući da se radilo o prostoru bivše kafane Doma MZ Miska Glava, veličine 6x6 metara bez odgovarajućeg prostora za vršenje fizioloških i drugih sanitarnih potreba tolikog broja ljudi, bez dovoljnih količina hrane i vode, zdravstvenih i odgovarajućih higijenskih uslova, sa samo jednom česmom za vodu a svako ko bi zatražio da se napije vode bio bi ispred Doma pretučen, te tu podvrgnuti popisivanju, kada je sačinjen spisak sa najmanje 110 tih zatočenih civila muškaraca i to:

[REDACTED] od kojih je bilo 15 maloljetnika, nakon čega su svi ti civili prozivani od strane [REDACTED] i sprovođeni na sprat tog Doma gdje su ih toj i drugi pripadnici PS Ljubija, Vojne policije 6.bataljona 43.brigade i miskoglavka čete podvrgli torturi ispitivanja, fizičkog i duševnog zlostavljanja te drugim oblicima mučenja udaranjem nogama, rukama, kundacima pušaka i pištolja, kaiševima i drugim sredstvima i predmetima po raznim djelovima tijela: tako da su se čuli tupi udarci te potom jauci tih zatočenika sa kata a nakon toga su ti zatočenici vraćani od strane vojnika i policajaca isprebijani u prostoriju među ostale zatočenike isprebijani, premlaćeni, krvavi sa crnim, crvenim, plavim i krvavim tragovima udaraca na licu i tijelu i bivali doslovno bačeni na pod među te ostale zatočenike a što je sve potrajalo čitavu noć 27 i do jutra 28.jula 1992.godine, a uslijed svih tih uslova te postupanja pripadnika civilne i vojne policije, ti civili su trpjeli teške fizičke i duševne bolove.

1.3.Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija saglasio se da pripadnici Policijske stanice Ljubija zajedno sa pripadnicima vojne policije 6.bataljona i miskoglavke čete koji su obezbjeđivali najmanje 116 civila zatočenih u Domu Mjesne zajednice Miska Glava spriječe da dana 28.jula 1992.godine [REDACTED]

[REDACTED] priljno od tih civila izdvoje i izvedu 11 civila te ih sprovedu na područje naselja Panići iako je mogao znati

da taj postupak tih osumnjičenih može dosvesti do daljeg mučenja i ubistva tih civila, pa su ti osumnjičeni u tom zaseoku nakon mučenja tih civila izvršili ubistvo tih civila pucanjem iz vatre nog oružja na lokaciji Hozića kamen a potom zločin prikobili ukopavanjem tijela tih civila na toj lokaciji u masovnoj grobnici, ne poduzimajući ništa da se izvršioci zločina procesuiraju i saglašavajući se sa prikrivanjem tragova zločina jer su tijela tih ubijenih civila i to:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] *pronađena tek 2016.godine*

na toj lokaciji u ovom predmetu.

1.4. *Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija učestvovao u donošenju odluke odnosno saglasio se sa odlukom da se zatočeni civili iz Doma Mjesne zajednice Miska Glava pod pratnjom pripadnika Policijske stanice Ljubija, vojne policije 6.bataljona 43.prijedorske brigade i miskoglavske čete sprovedu u dva autobra marke Ikarus [REDACTED] do lokacije FK „Rudar“ Ljubija u jutarnjim satima 28.jula 1992.godine, a zatočeni civili prilikom sproveđenja na stadion FK „Rudar“ Ljubija budu podvrgnuti torturi, mučenju, fizičkom i duševnom zlostavljanju, na način da su nakon izlaska iz autobra a prilikom ulaska na stadion prolazili kroz špalir od dva reda pripadnika PS Ljubija, vojne policije 6.bataljona i miskoglavske čete, koji su udarali nogama, rukama, kundacima pušaka i drugim predmetima po raznim djelovima tijela te civile uslijed čega su ti civili trpili fizičke i duševne bolove i povrede, a nakon toga postrojili te civile uz zid na stadionu, okrenuti licema prema tom zidu i pognutim tijelom prema tom zidu i ponovo podvrgnuti torturi mučenja udaranjem od strane tih policijaca i civila rukama, nogama, kundacima pušaka, metalnim i drvenim šipkama, policijskim palicama i drugim sredstvima i predmetima po raznim djelovima tijela uslijed čega su ti civili trpili fizčke i duševne bolove i povrede a krv sa tijela tih civila se slijevala na pločnik uz navedeni zid a jedan od civila uslijed udaraca ostaje ležati i više nije davao znakove života, da bi u jednom*

momentu [REDACTED]

[REDACTED] pucanjem iz pištolja a potom iz automatske puške (vatrenog oružja) ubio pet civila među kojima i [REDACTED]

[REDACTED] a uslijed pucnja kratkim rafalom iz automatske puške iz neposredne blizine u glavu [REDACTED] se glava raspala a mozak ispao ispred nogu postrojenih zatočenih civila pa je naredio jednom od zatočenih civila da pokupi mozak i baci ga sa strane što je taj civil i morao učiniti.

1.5. Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija saglasio se i učestvovao u donošenju odluke da 15 maloljetnih civila bude izdvojeno iz ostalih zatočenih civila na stadionu FK „Rudar“ Ljubija a potom zatvoreno u prostorijama i podvrgnuto višednevnoj torturi mučenja: udaranja, izglađnjivanja, žeđi i bez zdravstvenih, sanitarnih i drugih uvjeta života uslijed čega su trpili duševne i fizičke bolove a potom sprovedeni u logor „Trnopolje“.

1.6. Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija učestvovao u donošenju odluke odnosno saglasio se sa odlukom da se dana 28.07.1992.godine zatočeni civili, njih najmanje 80 na stadionu FK „Rudar“ Ljubija, nakon cjelodnevne torture mučenja, u noćnim satima, budu sprovedeni zglobnim autobusom marke „Ikarus“ [REDACTED] u pravcu lokacije Kipe, napušteni površinski kop željezne rude za odlaganje otpada, koji se nalazi nedaleko od Ljubije, pri čemu je osumnjičeni Dane Bajić organizovao prihvrat autobra i vozača tog autobra i njegovu upotrebu za sprovođenje transport tih civila, u koji autobus su unešena i tijela civila ubijenih na stadionu FK „Rudar“ a unošeni su i oni civili koji se uslijed posljedica premlaćivanja i povreda nisu mogli kretati, pri čemu su nadzor tih civila vršili policajci i vojnici u autobusu a u dva vozila od kojih se jedno kretalo ispred a jedno iza autobra, bilo je oko desetak policajaca i vojnika iz Policijske stanice Ljubija, vojne policije 6. bataljona 43.brigade i vojnika iz tog bataljona, a tokom transporta tih civila do te lokacije vojnici i policajci u autobusu su tjerali civile da

pjevaju četničke pjesme, udarali ih i na drugi način zlostavljali, te se saglasio sa odlukom Kriznog štaba Ljubija da policajci i vojnici, pripadnici Policijske stanice Ljubija i vojne policije 6.bataljona i vojnici tog bataljona te drugih policijskih i vojnih jedinica sa područja Prijedora među kojima su bili i [REDACTED]

[REDACTED] koji su sprovodili zarobljene civile u autobusu i u vozilima koji su pratili odnosno sprovodili autobus dolaskom do lokacije Kipe te civile izvedu iz autobusa i izvrše njihovo ubijanje pucanjem iz vatre nog oružja pri čemu je od oko 80 civila ubijeno a tri civila uspjeli da izbjegnu smrt bijegom niz brdicom niz koju su padala tijela pogodenih civila.

1.7.Kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija saglasio se sa odlukom odnosno učestvovao u donošenju odluke da se tijela civila ubijenih na lokaciji Kipe ukopaju na lokaciji Redak I i Redak II u dvije masovne grobnice i na taj način pokazuje zločin učinjen prema tim civilima pa su na taj način te tragove zločina prikrivali do 2000.godine kad su otkrivene te grobnice.

2. Mijodrag Knežević

2.1.Mijodrag Knežević zvani „Zemunac“ ili „Ljubo Zemunac“ ili „Vojvoda“ kao pripadnik vojno policijskih snaga Republike Srpske koje su u to vrijeme djelovane na području općine Prijedor, zajedno sa [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] u okviru širokog i sistematicnog napada koji je bio usmjeren protiv civilnog bošnjačkog i hrvatskog stanovništva opštine Prijedor, u vremenskom periodu od 27. do

30.07.1992. godine, znajući za takav napad i da njegove radnje čine dio takvog napada, učestvovao u progonu civila bošnjačke i hrvatske nacionalnosti sa područja opštine Prijedor koji su bježeći od progona vojske i policije Republike Srpske iz sela Rizvanovići, Rakovčani, Zecovi, Čarakovo, Hambarine, Bišćani, kao i iz drugih mesta sa područja opštine Prijedor kroz šume pokušali domoći slobodne teritorije, zarobljeni na području sela Miska glava i to u zaseoku Praštalo, njih oko najmanje 116, na način da je, nakon što su ti nezakonito zarobljeni civili sprovedeni u Dom Miska Glava i tu zatvoreni u lošim higijenskim (bez vode, hrane i sanitarnih uslova) te neodgovarajućim prostornim uslovima, popisivani, ispitivani i mučeni, jedan civil ubijen prilikom pokušaja bijega, te 11 izdvojeno i odvedeno do zaseoka Panići gdje su ubijeni i zakopani u pojedinačnu odnosno masovnu grobnicu na tim mjestima a preostali zarobljenici, njih preko 100, sprovedeni autobusima do stadiona nogometnog kluba Rudar u Ljubiji, priključio se ostalim pripadnicima civilne i vojne policije te pripadnika 6.bataljona 43.pješadijske brigade u sistematskom mučenju tih civila na način da je **zajedno sa drugim pripadnicima tih jedinica udarao te civile nogama, rukama, kundacima puške i na drugi način i drugim sredstvima uslijed čega su zarobljenici trpili fizičke i duševne bolove.**

2.2.Dana 27.07.1992.godine ili približno toga dana nakon što je grupa od preko najmanje 80 zarobljenih civila sprovedena autobusom sa stadiona NK Rudar Ljubija u pravcu lokacije Kipe-Redak, u pratnji najmanje deset pripadnika vojske i policije Republike Srpske od kojih se jedan broj tih pripadnika nalazio u autobusu među kojima [REDACTED] i drugi, a drugi pripadnici vojske i policije su se nalazili u najmanje dva vozila od kojih se jedno kretalo ispred a drugo iza autobraza, nalazeći se u autobusu, izašao i pa naredbi otvorio vrata autobraza a pripadnici policije i vojske, njih najmanje 10, rasporedili se oko autobraza, Knežević Mijodrag zvani „Ljubo Zemunac“ je glasno viknuo „ajmo trojica, četvorica izlazi napolje“, obračajući se zarobljenim civilima u autobusu, a nakon što su ti civili izašli iz autobraza, zajedno sa drugim pripadnicima

vojske i policije pucao u te civile lišavajući ih na taj način života, što je sve trajalo dok u autobusu nije preostalo oko desetak zarobljenih civila kada Mijodrag Knežević zvani „Ljubo Zemunac“ prilazi srednjim vratima autobra, poviruje u autobus i glasno kaže: „izlazite sada svi napolje“ pa kada je niz stepenice srednjih vrata autobra krenuo da izade jedan pripadnik policije koji se nalazio u autobusu kao obezbjeđenje preostalih civila zarobljenih u autobra, i nakon što je jedan od preostalih civila zatrčao na tog policajca u namjeri da se spasi, hvatajući policajca za noge, kojega Knežević Mijodrag zvani „Ljubo Zemunac“ tada prilazi sa leđa tom civilu i pet do šest puta ga vuče za kragnu nazad u namjeri da ga odvoji od policajca a zatim podiže cijev puške i iz neposredne blizine ispaljuje metak u leđa tom civilu i na taj način ga ubija, a metak koji je prošao kroz tijelo tog civila pogoda u desnu natkoljenicu tog policajca koji je obezbjedivao autobra

Dakle,

U razdoblju od 27. do 30.jula 1992.godine ili približno u to vrijeme, svjesno i značajno doprinoseći udruženom zločinačkom poduhvatu civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor, a u okviru širokog i sistematičnog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva koje je bježalo od progona koji se odvijao na području opštine Prijedor, Dane Bajić kao komandir civilne policije Ljubija Stanice javne bezbjednosti Ljubija i kao član Kriznog štaba Ljubija i Mijodrag Knežević kao pripadnik vojno policijskih snaga Republike Srpske koje su u to vrijeme djelovale na području općine Prijedor, planirali, pripremali, naređivali, poticali, pomagali i učestvovali te izvršavali progona bošnjačkih civila koji su zarobljeni u selu Miska Glava, Ljubija, opština Prijedor, i na diskriminatorskoj osnovi, po nacionalnoj, političkoj i vjerskoj pripadnosti, a u okviru toga progona počinjena su djela ubistava, mučenja, nezakonitog zatvaranja i lišenja slobode, a što je imalo za posljedicu ubistvo najmanje 100 civila bošnjačke nacionalnosti, postupajući suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava,

Čime su

Dane Bajić,

kao komandir stanice policije Ljubija i član Kriznog štaba Ljubija i time član grupe za izvršenje udruženog zločinačkog poduhvata planirao, organizirao, naređivao, podsticao i na drugi način pomagao progon civila bošnjačke nacionalnosti na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i vjerskoj osnovi što je za posljedicu imalo izvršenja radnji opisanih u tačkama

- 1.1. Radnjama opisanim pod tačkom 1.1. Optužnice , pomagao progon kroz zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava*
- 1.2. Radnjama opisnim pod tačkom 1.2. Optužnice, pomogao izvršenje radnji mučenja i drugih nečovječnih djela slične prirode, učinjena u namjeri nanošenja velikih patnjih ili ozbiljne fizičke ili psihičke povrede ili narušavanja zdravlja zatočenih civila*
- 1.3. Radnjama opisanim pod tačkom 1.3. Optužnice, pomogao progon kroz izvršenje radnji lišenja druge osobe života (ubistvo druge osobe)*
- 1.4. Radnjama opisanim pod tačkom 1.4. pomagao progon kroz ubistvo, mučenje i zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava*
- 1.5. Radnjama opisanim pod tačkom 1.4. Optužnice pomagao progon kroz mučenje i zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava*
- 1.6. Radnjama opisanim pod tačkom 1.6. Optužnice pomogao progon kroz radnje lišavanja života drugih osoba (radnje ubistva)*
- 1.7. Radnjama opisanim pod tačkom 1.7. Optužnice pomogao progon kroz radnje ubistva i prkrivanja tragaova ubistva*

Čime je počinio krivično djelo Zločin protiv čovječnosti iz člana 172 stav 1. tačka h) a u vezi sa tačkama a), e), f) i k) i članom 180 stav 1. a sve u vezi sa članom 29., članom 30. i članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Mijodrag Knežević „Zemunac“

- 2.1. *Radnjama iz tačke 2.1. Optužnice učestvovao i pomagao u progonu kroz mučenje i zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava*
- 2.2. *Radnjama iz tačke 2.2. učestvovao u progonu i pomogao progon kroz izvršenje radnji lišenja druge osobe života (ubistvo druge osobe)*

Čime je počinio krivično djelo Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) a u vezi sa tačkama a) i f) a u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29., Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

TUŽILAC
TUŽILAŠTVA-TUŽITELJSTVA BIH